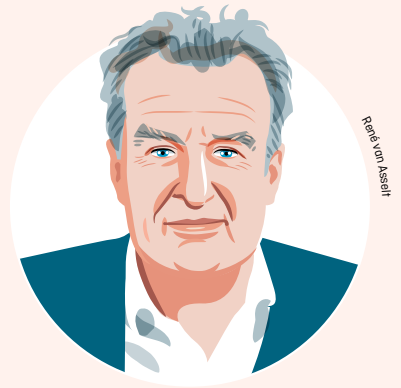

Geen windmolens, Sophie Hermans, kerncentrales!

Het debat over de energietransitie is hallucinant. Er is één energiebron die vanwege zijn vermogensdichtheid met kop en schouders boven alles uitsteekt, op elk vlak – milieu, klimaat, kosten (mits eerlijk wordt gerekend), stroomnet, economie. En toch pretenderen de boven ons gestelden niet te weten wat het beste is. Ze zoeken onder het bankstel terwijl er midden in de kamer een olifant staat.

Niet eerder waren de omstandigheden zo gunstig voor het bouwen van kerncentrales. Inmiddels staat ruim een op de drie Nederlanders daar achter, meer dan in de afgelopen decennia. In het parlement zit eindelijk een handvol kundige volksvertegenwoordigers die pro-atoom zijn, eindelijk hebben partijen die meer kernenergie willen de overhand in een kabinet.

En wat doet de verantwoordelijk minister van Klimaat en Groene Groei, Sophie Hermans (VVD)? Die maakt zich sterk voor windmolens. Herstel, windmolens op land. De afgelopen weken was er geharrewar over hoe ver die van huizen af moeten staan, twee- of viermaal de ‘tiphoogete’. Voor dat laatste (pakweg 1 kilometer) pleitte minister van Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening Mona Keijzer (BBB), die in dit weekblad al had laten weten voor kernenergie te zijn en tegen windmolens. Maar Hermans vocht als een leeuw voor tweemaal tiphoogete. Waarde lezer, probeer het, zet een tentje op, 500 meter van zo’n joekel. Gegarandeerd dat u geen oog dichtdoet, terwijl u slaapt als een roos nabij een kerncentrale.

De betrokkenheid die de minister toont wanneer ze voor windmolens opkomt, laat haar in de steek wanneer ze kerncentrales moet verdedigen. Net als haar voorganger Rob Jetten (D66), wiens beleid zij gedwee voortzet, is ze dan ineens een ‘meestribelaar’. ‘Ja hoor, ook wij zijn best wel voor kernenergie, maar ja...’ En dan komen de smoezen. Dat het te duur is. Dat het zo lang duurt. Dat er geen bedrijven geïnteresseerd zijn. Dat ze in Brussel kernenergie niet duurzaam genoeg vinden. Dat we de klimaatdoelen van Parijs moeten halen.

Dat krijg je ervan als je een ondeskundige politicus minister maakt op een departement vol activisten. Zoals het bij Buitenlandse Zaken wemelt van de keffiyeh-dragende ambtenaren die tegen Israël demonstreren, zitten er bij Klimaat en Groene Groei heel wat zeloten die onder geen beding kerncentrales willen, slechts windmolens, zonnecellen, oplaadpalen, groene waterstof en biologische landbouw.

En dan zijn er pak ’m beet 344 adviesdiensten die het kabinet influisteren dat ze geen kerncentrales mogen bouwen. Zo schreef de stichting ‘Maatschappelijke Alliantie’ onlangs een brief waarin zij oproept om nog meer windmolens te bouwen maar kernenergie negeert. Vaak zitten in die adviesraden ex-politici, als beloning voor bewezen diensten. Aldus hebben Ed Nijpels (VVD), Wijnand Duyvendak en Kees Vendrik (beiden GroenLinks) jarenlang kernenergie kunnen tegenhouden. Vendrik is als voorzitter van het Nationaal Klimaat Platform nog steeds een belangrijke sta-in-de-weg.

Bij het Planbureau voor de Leefomgeving was Pieter Boot, geharnast tegenstander van kernenergie, de motor. De Wetenschappelijke Klimaatraad wordt geleid door Jan Willem Erisman, ‘stikstofprofessor’ en voormalig leider van het Louis Bolk Instituut, dat onbespoten groenten propageert.

Er is een ambtelijke *Umwelt* geconstrueerd, dik als stroop op een wintermorgen wanneer de minister alleen al aan het splitsen van atomen dúrft te denken. Nou hoeft dat geen probleem te zijn bij een vakminister, die weet hoe het zit en die weet wat hij of zij wil, zoals in vorige kabinetten Ernst Kuipers (D66) op Volksgezondheid en Robbert Dijkgraaf (D66) op Onderwijs.

Maar zo’n minister is Sophie Hermans niet. Zij zit in het kabinet en is vicepremier als dank voor haar politieke diensten, eerst als tassendrager voor Mark Rutte en later als fractievoorzitter. Zij kan niet op tegen al die activistische ambtenaren op haar departement en al die activistische adviseurs daarbuiten.

Veel van wat de Amerikaanse president voorstelt, is bizar en soms zelfs absurd, maar af en toe oogt een trumpiaanse maatregel aantrekkelijk voor de Lage Landen. Bijvoorbeeld om al die windmolenadepten op het ministerie en al die tegenstanders van kernenergie in die 344 adviesraden een fijne oude dag te gunnen. Wat zou dat goed zijn voor de CO₂-uitstoot, zeg.

**Allerlei ambtenaren
alsmede adviseurs als
anti-atoom-activisten**